

קלה, וזריזים לקדשה בנסדקן. אצל ס"ת שקדושתו חמורה, לא זריזים כסדקן לקדש את הכתב. לפי זה, אפילו אם ידעו שס"ת נכתב שלא כסדקן, כבר למוזהא אם לאו דאין מורידין מקדושה סמוכה לקדושה קלה.

ובזה יש להבין, פסק הרמ"א סוף סי' נ"ז ח"ל לא יעשה הקשרים אלא לאחר שעשה ה"ש' מהפסילין ואח"כ יעשה את ה"ד' ואח"כ ה"ה' כסדר אומות השם. ע"ל. וקשה מנין לרמ"א דבר זה? ועוד? ד"א שיש לחסור למחוק את השם של הנישועים אם ממילא הם הקשרים. ע"ן שלמן מלכס. וקשה, וכי יש קדושת השם הרמזו בקשרת הנישועים? הלא אפילו אם היה קושק' לשם השם, הלא אין כאן כחב' אומיות ממש כדליתא בתוס' נחמ' מנחות דף ל"ה: וזגם הלא לא נכתבו זה על יד זה? ולפי החידוש הנ"ל שכסדקן מקדש את הכתב, י"ל קשרת כסדקן, מקדש את הכתב ומקשר אותן להיות עליהן קדושת השם.

(ב') אפילו לחתוך גליון של ס"ת ולכתוב עליו שתי פרשיות של מזוזה, אסור.

(פרישה)

(ג') אפילו התחיל לכתוב יריעה לשם ס"ת (ונפסל בשם הקדוש) יש אוסרים לכתוב על הנוטר מזוזה. (א"ר אות ט"ז דדק בן מהלבוש; קסת הספר סי' כ"ה סעי' ב.). ונראה שגם המנהג קדש הכתיבה, מהני למזוזה. אולם לא ימנהג למוח' דלא נכתב לשאלת גרידה. וע"ן בסמוך. ויש מחזירים לכתוב עליו תפילין ולא מזוזה. (נ"ב מה"ת יורד סי' קע"ד; מלאכת שמים בלל כ"א אות ה' בחכמה.) ויש מתירים גם למזוזה. (פ"מ א"א אות י'). לכן לכתחילה אין לעשות כן. אבל בדיעבד, אם כבר כתב, אין לפסול. (קול יעקב אריח סי' ל"ב אות ל"ו; דאפילו לדעת האוסרים, אפשר לאמר שלא אסרו אלא לכתחילה.) לפ"ז יש לע"ן אם מקן גליון ס"ת וכתב עליו מזוזה, אם כשרה בדיעבד? (ד"ל שס"ם ממש קדש יותר מגליון שעדיין לא נכתב ע"י ישר הידיעות, ואפילו בדיעבד נמי פסול. וע"ן בסמוך אות י'. וע"ן שו"ם משורת ש"י סי' רנ"ה לע"ן מפסילין שעברו וחתמו הגליונות יש חשש שהיה מזה הנבלה נעברה או מאוס כלפי שמים. ומ"מ נראה דמיון שאין הכשרם מל"י נחמיו, אין זאת מזה הנבלה נעברה. שו"ם פרי השדה חלק ב' סי' כ"ט; וע"ן שו"ם מנחם יצחק חלק ו' סי' ה'. ולפ"ז אין ב"ס"ת יש לאסור.)

(ד') ס"ת שנמצא פסול משעת כתיבתה כגון שחסר או יתר אות אחת, אעפ"כ אסור להורידו מקדושתו. (תשובות חת"ס סי' רע"ט דלא כרב אחד שרצה לחלק דדוקא ס"ת שבלה, שכבר היה קדוש, דשוב לא פקע קדושתו. משא"כ בחסר ויתר, בתחילת כתיבתו לא נחתה עליו קדושה משלם, כמו שכתב הרמ"א לעיל סי' רפ"ב, דמותר למחור, ולכן מותר ג"כ לעשות ממנו מזוזה, ולקצץ גליונותיו לתקן ס"ת אחר. והחת"ס כתב דזה אינו. דמה דנקט שבלה, לרבותא קאמר, אפילו שבלה ולא חזי עדי למצותו, אפילו ללמד בו תינות, ומכ"ש כשדוא רק חסר ויתר ואפשר לתקן ולקרא בו בציבור, או ללמד בו, פשיטא שאין עושין ממנו מזוזה. ומה שכתב הריב"ש דס"ת שיש בו טעות אינו אלא כחומש, התם לע"ן למחור. פת"ת אות א': קול יעקב. וע"ן באות הקדומת.)

חסרות ויתרות

מנשה עם הרה"צ ר' יחזקאל שרגא משינאו וז"ל שגא פשט אמת להסמוך בנתיב מדרשו של הרה"צ ר' יצחק מקדורא וז"ל ונאזנו שנת הוליד ס"ת של מין הבעש"ט שהיה לו בידיה (וכמוזמה הוא הס"ת שנביח"ד של